

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/357/2018/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

55/2019. (II. 28.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2018. október 4-én előterjesztett **panaszát** a 2019. február 28-án megtartott ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv –Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a 2018. október 2-án elmulasztott rendőri intézkedés miatt 2018. október 4-én panaszt terjesztett elő.

I.

A panaszos beadványában előadta, hogy C.-n él, de munkába Jászfényszaruba jár dolgozni busszal. C. közös háztartásban él volt élettársával, és közös gyermekükkel. A panaszos időközben megismerkedett és szerelmi kapcsolatba került egy másik férfival, Sz. R.-el. Sz. R. azonban egy idő után erőszakossá vált, rendszeresen megverte a panaszost, a hajnal 4 órai buszjáratnál, amivel dolgozni jár a panaszos, Sz. R. több alkalommal megvárta és megverte. A panaszos szerint Sz. R. folyamatosan bántalmazza és zaklatja, súlyos bűncselekményeket követ el ellene, ezért már többször is feljelentette.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A legutolsó eset alkalmával a panasztos élettársa hajnalban kikísérte a buszhoz, hogy Sz. R. ne tudja megtámadni. Ekkor a már távozó élettársat Sz. R. nem vette észre és a panaszosra támadt. A panaszos élettársa még időben észrevette a támadót és megvédte a panasztos, de Sz. R. helyszínen való visszatartása nem sikerült. Sz. R. elfutott. Ekkor a panaszos azonnal hívta a 112-es telefonszámon a segélyhívót. A panaszos szerint a telefonos adategyeztetés nehézkesnek bizonyult, ezért inkább bementek a kapitányságra. Elmondták mi történt, és kérték az akkor szolgálatban lévő rendőrt, hogy még a közelben levő Sz. R.-t kapják el. A bejelentést Sz. L. r. tzls. fogadta, aki a panaszos szerint az elkövetés módjáról, körülményeiről, vagy arról, hogy megsérült-e a panaszos nem is érdeklődött. Állításuk szerint a rendőr azt mondta, menjenek el a kórházba látelleletet vetetni és utána menjenek vissza a kapitányságra feljelentést tenni.

A panaszos ezt az eljárást, hozzáállást megalázónak és elégtelennek érezte. Sérelmezi, hogy Sz. R. ellen tett korábbi feljelentései alkalmával egyetlen esetben sem került sor kényszerintézkedésre Sz. R.-el szemben, nem állították elő. A panaszos szerint feljelentéseiben mindent részletesen kifejtett a rendőröknek, de fenyegetettsége nem szűnt meg. Úgy érzi, nem foglalkoznak az ügyével.

A panaszos úgy gondolja, hogy a szabadsághoz, testi épséghez, emberi méltósághoz fűződő alkotmányos jogát a rendőrség nem kezeli megfelelően.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos további rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

1) Az Sz. L. r. tzls. által készített hivatalos feljegyzés szerint 2018. október 2-án, 4 óra 30 perckor a C.-i Rendőrkapitányság épületében ismerősével személyesen megjelent a panaszos, mivel 2018. október 2-án, 4 óra 15 perc körül időben C., J. út *. szám előtti buszmegállóban megütötte és megrúgta őt volt élettársa, Sz. R., miközben ő a munkahelyére induló buszt várta. A bántalmazásnál jelen volt a panaszos ismerőse is, aki megakadályozta a további tettlegességet. Sz. L. r. tzls. a bántalmazás miatt megkérte a panasztos, hogy sérülése miatt szerezzen be a lehető legrövidebb időn belül ambuláns lapot, majd azzal ismételtelen jelenjen meg a C.-i Rendőrkapitányságon. Sz. L. r. tzls. a történeteket jelentette K. G. r. örgy. forrónyomos parancsnoknak, aki utasítására előzménykutatót hajtott végre, mely szerint a panaszos 2018. szeptember 24-én zaklatás miatt bejelentéssel élt Sz. R. ellen.

2) Sz. L. r. tzls. jelentése szerint 2018. október 2-án 4 óra 30 perckor a panaszos személyesen megjelent a C. Rendőrkapitányságon élettársával, felzaklatott állapotban. A személyeket Sz. L. r. tzls. szóban meghallgatta a történetekről, akik elmondták, hogy Sz. R. ismételtelen bántalmazta a panasztos, miközben a munkába induló buszt várta. A panasztos tájékoztatta, hogy felveszik a feljelentését, mely majd egyesítve lesz a korábban tett feljelentéseivel, valamint közölte vele, hogy a feljelentés felvételéig foglaljon helyet a kapitányság aulájában. Ekkor a panaszos megkérdezte tőle, hogy van-e lehetőség arra, hogy az ambuláns lapot most beszerezze. Erre Sz. L. r. tzls. közölte vele, hogy természetesen van rá lehetőség, és megkérte, hogy fáradjon ki a C.-i

T. F. Kórházba, majd az ambuláns lappal együtt menjen vissza a kapitányságra, és felveszik a feljelentését. Ez 2018. október 2-án 10 óra 5 perckor meg is történt. A panaszos meghallgatása során Sz. L. r. tzs. nem tapasztalt olyan sérülést a panaszoson, ami azonnal orvosi ellátást igényelt volna, illetve a panaszos sem utalt sérülésre, fájdalomra.

3) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a panaszos telefonos bejelentésének hanganyagát, melyből az alábbiak állapíthatók meg.

Az első, 2 perc 52 másodperc hosszúságú felvételen hallható, amint a panaszos a segélyhívó központot hívja. A Központi Hívásfogadó Központ munkatársa felveszi a kapcsolatot a panaszossal. A panaszos a bejelentésben elmondja, hogy megtámadták a C., J. úti buszmegállóban. Támadóját ismerte, de az elfutott a helyszínről. A panaszos kérdésre úgy nyilatkozott, hogy mentőre nincs szüksége, mert megvédték. Majd személyleírást adott a támadójáról és először azt mondta, hogy rendőrt kér a helyszínre, majd pedig elhangzott az is, hogy inkább bemegy a rendőrkapitányságra. Ezt követően a második, 1 perc 45 másodperc hosszúságú hanganyagon hallható, ahogy a rendőrséghez kapcsolják át a panaszost és az ügyeletes felveszi vele a kapcsolatot. Az ügyeletesnek a panaszos elismétli a történetet, és megállapodnak abban, – mivel a támadó már elmenekült - hogy a helyszínre sem mentőt sem rendőr nem kér a panaszos, hanem bemegy a C. Rendőrkapitányságra. Az ügyeletes megnyugtatta a panaszost, hogy a kapitányságon várni fogják.

III.

A Testület vizsgálta, hogy a panasz valamennyi részére rendelkezik-e hatáskörrel.

A panaszos kifogásolta, hogy már három alkalommal tett feljelentést támadója ellen, rendőri „kényszerintézkedés” még egyszer sem történt, nem lett elszámoltatva sem pedig előállítva, pedig a feljelentések során támadójának minden adatát pontosan megadta. A panaszos sérelmezi, hogy nem foglalkoznak ügyével, és támadója bűncselekmények elkövetése ellenére szabadon tehet bármit.

A Testület eljárását az Rtv. a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése a következőként rendelkezik:

„92. § (1) Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

- a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy
- b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően
 - ba) az országos rendőrfőkapitány,
 - bb) a belső bűnmegelőzési és büntelődési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
 - bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.

Ezen rendelkezések alapján a Testület hatáskörébe tehát kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem. A fentiek értelmében a Testület a jogszabályi felhatalmazás hiányában nem rendelkezik hatáskörrel, ezért nem jogosult:

- szabálysértéseket kivizsgálni, a kiszabott szabálysértési- és közigazgatási bírságot csökkenteni, eltörölni;
- büntetőeljárás keretében foganatosított cselekmények törvényességét elbírálni;
- kártérítést megítélni;
- az intézkedő rendőrök büntetőjogi-, szabálysértési- vagy fegyelmi felelősségét megállapítani.

A fenti rendelkezés értelmében tehát a Testületnek nem terjed ki hatásköre olyan kifogásokra, amely a rendőrség azon intézkedésével vagy mulasztásával kapcsolatosak, amelyet nyomozó hatóságként eljárva foganatosít, az ilyen jellegű panaszokra a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) rendelkezései biztosítják a megfelelő jogorvoslatot.

A panaszos beadványában a rendőrség nyomozóhatóságként végzett feladatával kapcsolatos sérelmeket fogalmazott meg. Sérelmezi, hogy feljelentései ellenére támadójával szemben nem intézkednek a rendőrök. A Testület nem jogosult a büntetőeljárásban hozott határozatok felülbírálatára, nem jogosult a bűnügyi hatóság tagjainak kizárása kérdésében, illetve bizonyítási cselekmények szükségességéről dönteni. A rendőrség, mint bűnügyi hatóság tevékenységével szemben a Be. szabályai szerint élhet jogorvoslattal.

Jelen esetben, mivel a Testület nem láthat el felülvizsgálati jogkört a rendőrség nyomozóhatóságként végzett feladatai felett (arra az ügyészség jogosult az irányadó Be. szerint), így a **Testület hatáskörének hiányát állapította meg az ezzel kapcsolatos panaszosi kifogással kapcsolatban.**

IV.

A panaszos sérelmezte, hogy bejelentése alapján a rendőrség nem tett eleget intézkedési kötelezettségének.

Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolg. Szab.) rendelkezéseire – megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület vizsgálta, hogy a panaszos bejelentése alapján a rendőrségnek keletkezett-e intézkedési kötelezettsége.

A panaszos telefonon tett bejelentést, miszerint megtámadták, de támadója a helyszínről elfutott. A panaszos azonnal hívta a 112-es segélyhívó telefonszámot, ám az adategyeztetés „nehézkésnek bizonyult”, ezért inkább bementek élettársával a közeli rendőrkapitányságra.

A bejelentésről készült hangfelvételen hallható, amint a hívást fogadó rendőr megkérdezi a panaszost, hogy eltulajdonítottak-e valamit tőle, illetve kér-e mentőt a helyszínre, valamint a panaszos elmondja, hogy megtámadták őt, de a támadója elfutott. A panaszos közölte, hogy ismeri a támadóját, már több feljelentést is tett ellene. A felvételen hallható, ahogyan a rendőr megbeszéli a panaszossal, hogy személyesen fog bemenni a C. Rendőrkapitányságra a feljelentés megtétele érdekében.

Az intézkedéskor hatályos Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 1. és 2. pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az Rtv.-ben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében általános bünyogi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését, valamint a bűncselekményből származó vagyon visszaszerzését, továbbá szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében.

Az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az Rtv.-ben foglaltak figyelembevételével – engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 8. §-a továbbá úgy rendelkezik, hogy a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdésének megfelelően a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett - ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak - szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.

A fentiek alapján a Testület úgy ítélte meg, hogy a panaszos által tett bejelentés következtében a rendőrségnek a helyszínen intézkedési kötelezettsége nem keletkezett, mivel egyrészt rendőri intézkedés a helyszínen indokolatlan lett volna, mivel a támadó elhagyta a helyszínt, másrészt pedig a panaszos is úgy nyilatkozott, hogy nem kér a helyszínrre rendőrt.

A fentieknek megfelelően – a Testület megítélése szerint – a panaszos bejelentése alapján a rendőrségnek az Rtv. 13. §-a alapján intézkedési kötelezettsége nem keletkezett, így e tekintetben nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

2) A Testület vizsgálta, hogy a rendőrség a panaszos bejelentése alapján eleget tett-e a segítségnyújtási kötelezettségének.

Az Rtv. 24. §-ának (1) bekezdésének alapján a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

A rendőrség által a Testület rendelkezésére bocsátott hangfelvételek tanúsága alapján az ügyeletes tiszt megkérdezte a panaszost arról, hogy mi történt, kér-e helyszíni intézkedést, szüksége van-e mentőre. A panaszos közölte vele, hogy ismeri a támadóját, már tett ellene feljelentést, de ismételtén megtámadta őt. Mivel a panaszos és párja épp a rendőrkapitányság közelében voltak, megbeszéltek az ügyeletes tiszttel, hogy bemennek a kapitányságra és feljelentést tesznek, mentőt pedig nem kértek a helyszínrre, mivel olyan sérülése nem keletkezett, ami azonnali ellátást igényelt volna. A rendőrségi iratok szerint a panaszos 2018. október 2-án 4 óra 30 perckor személyesen, felzaklatott állapotban megjelent a C.-i Rendőrkapitányságon élettársával, ahol feljelentést szeretett volna tenni támadója ellen. A panaszos a kapitányságon megkérdezte Sz. L. r. tzls-t, hogy van-e lehetősége arra, hogy ambuláns lapot szerezzen be. Erre Sz. L. r. tzls. tájékoztatta, hogy ehhez el kell mennie a kórházba, és ezt követően menjen vissza a kapitányságra megtenni a feljelentését. A feljelentés megtételére 2018. október 2-án 10 óra 5 perckor került sor.

A Testület szerint a telefonos bejelentés során nyújtott tájékoztatás alkalmával a rendőrség kellő körültekintéssel járt el, részletesen kikérdezte a panaszost a történetekkel kapcsolatban. A panaszos megfelelő tájékoztatást kapott mind telefonon keresztül, mind pedig a rendőrkapitányságon a személyes megjelenés során. Közölték vele, hogy feljelentését ugyanazon személlyel szemben tett korábbi két feljelentésével egyesíteni fogják. Az intézkedő rendőr a feljelentés felvétele előtt megfelelően tájékoztatta a panaszost arról, hogy a bántalmazás miatt ambuláns lapra lesz szüksége a feljelentés megtételéhez, amit a C.-i kórházban megszerezhet.

A Testület megítélése szerint – a fentieknek megfelelően – a rendőrség eleget tett az Rtv. 24. §-ában foglalt segítségnyújtási kötelezettségének, így e tekintetben nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

IV.

A Testület megítélése szerint a panaszos bejelentése alapján a rendőrségnek az Rtv. 13. §-a alapján intézkedési kötelezettsége nem keletkezett, így e tekintetben nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga. A rendőrség a megfelelő tájékoztatás és felvilágosítás megadásával eleget tett segítségnyújtási kötelezettségének, ezáltal a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga nem sérült.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2019. február 28.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület